

22.11.2010

A7-0310/2

Ændringsforslag 2

Yannick Jadot

for Verts/ALE-Gruppen

Betænkning

A7-0310/2010

Yannick Jadot

International handelspolitik i lyset af klimaændringerne
2010/2103(INI)

Alternativt beslutningsforslag (forretningsordenens artikel 157, stk. 4) i forbindelse med et ikke-lovgivningsmæssigt beslutningsforslag A7-0310/2010

Europa-Parlamentets beslutning om international handelspolitik i lyset af de krav, som klimaændringerne medfører

Europa-Parlamentet,

- der henviser til rapporterne fra de tre arbejdsgrupper under Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), der blev offentliggjort i 2007¹,
- der henviser til klimaændringspakken, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 17. december 2008,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 29.-30. oktober 2009 om klimaforhandlingerne,
- der henviser til FN's klimatopmøde i København den 7.-18. december 2009 og til den deraf følgende Københavnsaftale,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om klimaændringer, især beslutningerne af henholdsvis 10. februar 2010 om resultatet af klimakonferencen i København² og af 29. november 2007 om handel og klimaændringer³,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. maj 2010 "Analyse af mulighederne for at nedbringe drivhusgasemissionerne ud over 20 % og vurdering af risikoen for udflytning af CO₂-emissionskilder" (KOM(2010)0265),
- der henviser til Kommissionens meddelelser af 19. juni 2010 om EU's

¹ *Climate Change 2007: Synthesis Report*; redigeret af Rajendra K. Pachauri og Andy Reisinger, Genève 2007, http://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar4/syr/ar4_syr.pdf [dansk oversættelse: "Klimaændringer 2007: Synteserapport": <http://www.dmi.dk/dmi/syrspmdkweb.pdf>]; og arbejdsgrupperrapporterne: *The Physical Science Basis*, Contribution of Working Group I, redigeret af S. Solomon, D. Qin, M. Manning, Z. Chen, M. Marquis, K. Averyt, M. Tignor og H.L. Miller, Jr.; *Impacts, Adaptation and Vulnerability*, Contribution of Working Group II, redigeret af M. Parry, O. Canziani, J. Palutikof, P. van der Linden og C. Hanson; *Mitigation of Climate Change*, Contribution of Working Group III, redigeret af B. Metz, O. Davidson, P. Bosch, R. Dave og L. Meyer.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0019.

³ EUT C 297 E af 20.11.2008, s. 193.

AM\840484DA.doc

PE450.458v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

bæredygtighedsordning for biobrændstoffer og flydende biobrændsler¹,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 "Råstofinitiativet – opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa" (KOM(2008) 0699),
 - der henviser til rapporten "Trade and Climate Change" fra WTO og FN's Miljøprogram (UNEP), der offentliggjordes den 26. juni 2009,
 - der henviser til stats- og regeringschefernes sluterklæring fra G20-topmødet i Pittsburgh den 24.-25. september 2009,
 - der henviser til undersøgelserne fra henholdsvis Climate Strategies-instituttet: "Tackling leakage in a world of unequal carbon prices", offentliggjort i juni 2010², CE Delft-instituttet: "Why the EU could and should adopt higher greenhouse gas reduction targets", offentliggjort i marts 2010³, Sandbag-instituttet: "The Carbon Rich List: The companies profiting from the EU Emissions Trading Scheme", offentliggjort i februar 2010⁴, og Carbon Trust Institutes undersøgelse med titlen "International carbon flows",
 - der henviser til rapportererne fra FN's Landbrugspanel (IAASTD) fra 2008⁵,
 - der henviser til energichartrets bestemmelser om investering, som ligger til grund for sagen "Vattenfall Europe Generation AG mod Forbundsrepublikken Tyskland" fra 27. april 2009⁶, hvor en virksomhed gør indsigelse mod en medlemsstats stramning af miljøreglerne,
 - der henviser til "Ontario Green Energy Act" af 14. maj 2009⁷,
 - der henviser til EU's handlingsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) af maj 2003,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0310/2010),
- A. der henviser til, at Jordens temperatur allerede er steget i løbet af det sidste århundrede og fortsat vil stige, og at de økonomiske, sociale og økologiske følger af den globale

¹ EUT C 160 af 19.6.2010, s. 1 og 8.

² Susanne Droege and Simone Cooper, Tackling Leakage in a World of Unequal Carbon Prices - A study for the Greens/EFA Group, <http://www.climatestrategies.org/our-reports/category/32/257.html>.

³ Sander de Bruyn, Agnieszka Markowska og Marc Davidson: "Why the EU could and should adopt higher greenhouse gas reduction targets - A literature review", Delft 2010.

⁴ *The Carbon Rich List: The companies profiting from the EU Emissions Trading Scheme*, Company analysis of the EU Emissions Trading Scheme compiled in association with carbonmarketdata.com, February 2010. http://www.climnet.org/index.php?option=com_docman&task=doc_download&Itemid=55&gid=1551.

⁵ <http://www.agassessment.org/>

⁶ Det Internationale Center for Bilægelse af Investeringstvister (ICSID), sag nr. ARB/09/6.

⁷ Ontario Ministry of Energy, Green Energy Act, <http://www.mei.gov.on.ca/en/energy/gea/>

opvarmning er ved at antage et foruroligende omfang, og at en begrænsning af denne opvarmning til under 2 °C er absolut nødvendig,

- B. der påpeger, at den aftale, der blev indgået på FN's klimatopmøde i København i december 2009, er utilstrækkelig; der påpeger, at Den Europæiske Union ikke formåede at spille en ledende rolle, fordi dens mål ikke var ambitiøse nok, og fordi den ikke var i stand til at danne en fælles front,
 - C. der påpeger, at den aftale, der blev indgået på FN's klimatopmøde i København i december 2009, er utilstrækkelig og skuffende; der påpeger, at forhandlingsparterne ikke formåede at opnå en global konsensus, og at Den Europæiske Union ikke formåede at indtage en ledende rolle eller at danne en fælles front,
 - D. der påpeger, at topmødet i Cancún vil være en enestående anledning til at gå ind i realitetsforhandlinger og vedtage bindende instrumenter samt langt strengere kontrolprocedurer og bør udgøre et afgørende skridt i retning af vedtagelse af en omfattende og juridisk bindende operationel aftale, som kan bidrage til at holde den globale opvarmning på et godt stykke under 2 °C,
 - E. der påpeger, at bekæmpelsen af klimaændringer er en faktor i konkurrenceevnen, og at EU's prioritering af energibesparelser og vedvarende energi bidrager til at forbedre Unionens energisikkerhed og rummer et stort potentiale for industriel udvikling, innovation, regionaludvikling og jobskabelse,
 - F. der henviser til, at energisubsidier og ubegrænsede CO₂-emissioner i visse lande skaber komparative fordele,
 - G. der henviser til, at Den Europæiske Unions klimaansvar ikke kun begrænser sig til drivhusgasemissioner på sit eget område, idet de forbrugsrelaterede emissioner ifølge de seneste tal er langt større end de produktionsrelaterede emissioner, dvs. omkring 35 % i Det Forenede Kongerige, 45 % i Frankrig og 60 % i Sverige,
 - H. der henviser til, at handelspolitikken derfor er en afgørende brik i bekæmpelsen af klimaændringer, og at Unionen i sin egenskab af verdens største handelsmagt kan øve væsentlig indflydelse herpå,
1. ser med tilfredshed på Det Europæiske Råds mål om at reducere de europæiske drivhusgasemissioner med 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990-niveauet, hvilket er nødvendigt, hvis Unionen ønsker at genvinde sin ledende rolle inden for internationale klimainitiativer, idet en række andre lande allerede er begyndt at satse stærkt på grøn økonomi, bl.a. som led i deres økonomiske genopretningsplaner; går stærkt ind for målet om at reducere EU's emissioner med 30 % inden 2020 uafhængigt af resultaterne af de internationale forhandlinger, hvilket burde motivere andre lande til at afgive mere ambitiøse tilsagn;
 2. opfordrer til, at der indgås en international bindende aftale om klimabeskyttelse, og støtter kraftigt målet om en 30 % -reduktion af EU's CO₂-emissioner inden 2020, uafhængigt af internationale forhandlinger, såvel som EU's langsigtede mål om at reducere emissionerne af CO₂ og andre drivhusgasser med mindst 85 % inden 2050;

3. understreger, at de udviklede lande må tage føringen i henseende til nedbringelse af CO₂-emissioner; mener, at fastlæggelse af standarder, mærkning og certificering er instrumenter, der rummer et stort potentiale for at nedbringe energiforbruget og derigennem imødegå klimaændringer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres administration af EU's emissionshandelsordning (ETS) ved at fastsætte en mindstepris på CO₂-kvoter; mener, at CDM-mekanismen (Clean Development Mechanism) ikke har formået at opfylde de mest udsatte landes behov;
4. slår til lyd for, at indsatsen til fremme af vedvarende energi intensiveres, og at medlemsstaterne følger en konsekvent politik og fastlægger bindende juridiske rammer, der på lang sigt kan gøre det muligt at vedtage et faseindelstøtteprogram, som bidrager til åbning af markeder og opbygning af basale infrastrukturer, hvilket er et væsentligt element i en tid med krise og usikkerhed i erhvervslivet;
5. minder om, at den fælles handelspolitik er et redskab, der skal fremme Unionens overordnede mål, at EU's fælles handelspolitik i overensstemmelse med artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal "føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil", og at den i overensstemmelse med artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union bl.a. skal bidrage til "bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt";
6. understreger, at Den Europæiske Unions handelspolitikker - på bilateralt og multilateralt plan - er et redskab og ikke et mål i sig selv, samt at de bør være i overensstemmelse med målsætningerne om at bekæmpe klimaændringerne og foregribe indgåelsen af en ambitiøs klimaafale;
7. mener, at Verdenshandelsorganisationen WTO's regler bør fortolkes og udvikles i tråd med de forpligtelser, der er indgået i de multilaterale miljøaftaler; anmoder Kommissionen om at arbejde for skabelse af en konsensus i WTO-regi om at give de multilaterale miljøaftalers sekretariater observatørstatus ved alle WTO-møder, der vedrører deres kompetenceområde, samt rådgivende status i forbindelse med miljørelaterede tvistbilæggelsesprocedurer; understreger, at der bør vedtages et nyt WTO-regelsæt for at eliminere de komparative fordele, der er forbundet med adgang til billig CO₂-udledning;
8. beklager, at ingen af WTO-aftalerne i øjeblikket direkte henviser til klimaændringer, fødevarerikkerhed og MDG-målene; beklager udviklingen af biopirateri inden for klimaresistente frø; mener, at der er behov for ændringer i WTO's regler for at sikre sammenhæng og konsekvens i forhold til forpligtelserne under Kyoto-protokollen og de multilaterale miljøaftaler (MEA'er); opfordrer indtrængende til, at der snarest muligt foretages en reform af WTO, der kan gøre det muligt at differentiere produkter efter deres produktions- og forarbejdningsmetoder (PPM), og til, at der indføres ny fleksibilitet gennem anvendelsen af "tvangslicenser" inden for rammerne af TRIPS-aftalen;
9. understreger med henvisning til præamblen i WTO-aftalen og til artikel XX, litra b), d) og g), i GATT-aftalen, at international handel ikke må føre til overudnyttelse af

naturressourcerne, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre mere for at håndhæve princippet om kollektiv præference i WTO-regi, især hvad angår bæredygtige, klimavenlige og etisk forsvarlige varer;

10. opfordrer Kommissionen og WTO-medlemmerne til at søge at opnå en udtalelse fra WTO, der anerkender betydningen og virkningerne af klimaændringerne, og tilskynde WTO til at arbejde på at sikre, at WTO-reglerne ikke undergraver, men derimod fremmer den globale indsats for at bekæmpe, begrænse og tilpasse sig til klimaændringerne;
11. beklager, at WTO-medlemmerne endnu ikke har fundet en metode til at indarbejde WTO-traktaten i FN-systemets institutionelle struktur og regler for miljøbeskyttelse, herunder klimaforandringer, og for social retfærdighed og overholdelse af alle menneskerettighederne; fastholder, at forpligtelser og mål under MEA'er, såsom FN's rammekonvention om klimaændringer og regler fastlagt af andre FN-institutioner (FAO, ILO, IMO), skal have forrang frem for den snævre fortolkning af handelsbestemmelserne;
12. opfordrer Kommissionen til, nu hvor der er gået mere end 15 år siden vedtagelsen af WTO's ministerafgørelse om handel og miljø i Marrakesh den 15. april 1994, senest i midten af 2011 at fremlægge en rapport for Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang WTO's Komité for Handel og Miljø har opfyldt den opgave, den blev pålagt i afgørelsen, og med sine konklusioner om, hvad der derudover skal foretages, især hvad angår den globale dialog om modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og WTO's rolle;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af WTO-forhandlingerne og de bilaterale handelsaftaler at fastholde, at liberaliseringen af handelen, især med naturlige råmaterialer, ikke må udgøre en risiko for den bæredygtige ressourceforvaltning, og at målene om klimabeskyttelse og bevaring af arter skal være en integreret del af aftalerne; opfordrer Kommissionen til med dette for øje at opfordre til afholdelse af et fælles møde for WTO-ministrene for handel og miljø forud for UNFCCC-konferencen i Johannesburg i 2011; minder om, at UNFCCC er det forum, hvori en international aftale om imødegåelse af klimaændringer skal indgås;
14. anser det for mere presserende end nogen sinde, at der tages initiativ til en offentlig debat om oprettelse af en verdensmiljøorganisation;

En stærkere vekselvirkning mellem handel og klimabeskyttelse

15. erkender, at samhandelen kan spille en positiv rolle for udbredelsen af varer og tjenester, som bidrager til beskyttelsen af klimaet; er endvidere af den opfattelse, at klimabeskyttelse og handelsliberalisering kan styrke hinanden via en øget handel med miljøvarer og -tjenester, men at det først er nødvendigt at få opstillet en liste over sådanne varer og tjenester på grundlag af strenge miljøkriterier og i samarbejde med WTO's medlemsstater;
16. anerkender, at handel er et vigtigt instrument for overførsel af teknologier til udviklingslande; understreger behovet for at mindske hindringerne for "grøn handel", f.eks. gennem fjernelse af afgifter på "grønne varer" på WTO-plan;

17. håber, at EU vil foregå med et godt eksempel ved at fjerne hindringer, såsom told og afgifter, for handel med "grønne" teknologier og miljø- og klimavenlige produkter og fremme miljørigtige varer og tjenesteydelser, bl.a. på basis af Bali-handlingsplanen og Den Grønne Københavnsklimatefond;
18. understreger betydningen af innovation inden for grønne teknologier og anerkender den rolle, handelen kan spille i forbindelse med overførslen af sådanne teknologier landene imellem;
19. opfordrer EU til at tage føringen i forbindelse med indkredsningen af de største hindringer for udbredelse i udviklingslandene af grønne teknologier, der kan bidrage til at imødegå klimaændringer;
20. erkender, at incitamenterne til innovation kan involvere en række belønningsordninger, der ikke alle fremmer teknologioverførsel på samme måde; stiller især spørgsmålstejn ved de virkninger, som intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR) vil have på udbredelsen af fremtidige teknologier baseret på f.eks. agrobrændstoffer af anden generation, batterier eller brint; bemærker endvidere, at det for at sikre, at IPR-systemer ikke hindrer teknologioverførsel, er nødvendigt at tage hånd om bekymringerne for disse rettigheders beskyttelse som følge af svage politiske institutioner og manglende retssikkerhed; anmoder derfor Kommissionen om at undersøge alle innovationsfremmende ordninger, idet den tager hensyn til risikoen for udelukkelse af visse lande, og bruge resultaterne heraf i sit klimadiplomati;
21. er foruroliget over den fordrejende indvirkning, som subsidieringen af fossile energikilder har på verdenshandelen, samt over dens indvirkning på klimaet og dens omkostninger for de offentlige budgetter; hilser G20-landenes tilsagn om gradvist at udfase denne støtte velkommen;
22. ønsker, at Den Europæiske Union påtager sig en ledende international rolle på dette område, og anmoder Kommissionen om snarest at fremsætte forslag om en tidsplan for udfasning af denne støtte i EU, idet det forudsættes, at der sideløbende hermed skal iværksættes sociale og industrielle ledsageforanstaltninger; minder i øvrigt om sin henstilling til Kommissionen og medlemsstaterne om at forhindre eksportkreditagenturer og Den Europæiske Investeringsbank i at yde lån til projekter med en skadelig indvirkning på klimaet;
23. er imod subsidiering af fossile brændstoffer og opfordrer til øget støtte til vedvarende, miljøvenlig energi og til identifikation og udvikling af decentrale energikilder, især i udviklingslandene; minder i denne forbindelse om G20's tilsagn om udfasning af støtte til fossile brændstoffer og opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til en europæisk strategi for gennemførelse heraf med klare tidsplaner og sociale kompensationsordninger, hvis det er relevant;

Indførelse af mere retfærdige internationale handelspriser og foranstaltninger til hindring af CO₂-lækage

24. bemærker, at handelsliberalisering kan komme i konflikt med klimabeskyttelsen, såfremt visse lande søger at opnå en konkurrencemæssig fordel ved at undlade at gøre en indsats

for klimabeskyttelse; foreslår derfor en reform af WTO's antidumpingregler med henblik på at medtage spørgsmålet om miljømæssigt retfærdige priser i overensstemmelse med de globale normer for klimabeskyttelse;

25. finder det beklageligt, at visse lande har kunnet opnå komparative fordele ved at give tilskud til energipriserne og undlade at indføre begrænsninger eller kvoter for CO₂-emissioner; påpeger, at disse lande som følge af deres ubegrænsede og dermed relativt billige CO₂-emissioner ikke har noget incitament til at tiltræde multilaterale klimaaftaler;
26. bemærker dog, at klimaforhandlingerne er baseret på princippet om "fælles, men differentieret ansvar", og at udviklingslandenes uambitiøse klimapolitikker generelt skyldes deres mere begrænsede økonomiske eller teknologiske formåen, ikke et ønske om at praktisere miljødumping;
27. anmoder i den forbindelse om, at der udvises omtanke i den måde, den europæiske debat om industriel CO₂-lækage i relation til EU ETS og om metoderne til løsning af dette problem gribes an på;
28. påpeger, at ifølge Kommissionens seneste meddelelse af 26. maj 2010 (KOM(2010)0265) om dette spørgsmål er kun få industrisektorer særligt udsatte for CO₂-lækage, og finder, at en nærmere indkredsning af disse vil kræve en detaljeret analyse af de enkelte sektorer; opfordrer Kommissionen til at tage en sådan fremgangsmåde i anvendelse inden for den nærmeste fremtid frem for nogle få kvantitative kriterier, der er de samme for alle industrisektorer;
29. understreger, at der ikke findes en universalløsning for de industrisektorer, der er udsatte for kulstoflækage, og at produktet eller markedsstrukturen er vigtige kriterier, der bør lægges til grund for valget af disponible redskaber (gratis tildeling af kvoter, statsstøtte eller tilpasningsmekanismer ved grænserne);
30. beklager den udstrakte brug af gratis tildeling af kvoter, da adskillige nylige undersøgelser viser, at denne løsning kan give visse virksomheder store uretmæssige fortjenester, og at den ikke forhindrer sådanne virksomheder i at udflytte hele eller en del af deres produktion; kræver, at tildelte kvoter straks skal returneres ved hel eller delvis udflytning, og at midlerne fra en del heraf placeres i en fond for social og miljøvenlig omstilling af forladte industriområder;
31. finder, at en multilateral klimaaftale vil være det mest hensigtsmæssige instrument til at sikre en internalisering af de negative eksterne miljøfaktorer vedrørende CO₂, men at der er fare for, at en sådan aftale ikke vil blive opnået i nær fremtid; mener derfor, at EU fortsat bør undersøge mulighederne for at give de industrier, som rent faktisk er udsat for CO₂-lækage, adgang til passende miljøværktøjer, der kan supplere auktionen af CO₂-kvoter under EU ETS, herunder navnlig en "CO₂-inkluderingsmekanisme", der overholder WTO's regler; er af den opfattelse, at en sådan mekanisme vil gøre det muligt at bekæmpe risikoen for, at CO₂-emissionerne flyttes til tredjelande;
32. påpeger, at WTO-reglerne ikke er uforenelige med grænseforanstaltninger, der sigter på at neutralisere virkningerne af indenlandske politiske tiltag ved at indarbejde omkostningerne ved miljømæssige eksternaliteter i varenes pris, så længe disse

foranstaltninger ikke er diskriminerende;

33. fastslår utvetydigt, at afgiftstilpasninger ved grænserne ikke må fungere som et protektionistisk instrument, men som et middel til at nedbringe emissioner; mener, at EU bør afsætte en del af de potentielle indtægter til opfyldelsen af sine finansielle forpligtelser inden for UNFCCC;
34. mener, at individuelle tiltag, der, som formuleret i afgørelsen af 15. december 1993 fra WTO-udvalget om handelsforhandlinger "påvirker forbindelserne mellem handels- og miljøforanstaltninger med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling" (såsom afgiftsjusteringer ved grænsen og afgifter til bekæmpelse af miljødumping), i betragtning af WTO's nuværende forvaltningspraksis på området formentlig kun vil vise sig at være forenelige med WTO's regler og discipliner, hvis de indgås inden for rammerne af en juridisk bindende, global aftale, der er underlagt UNFCCC's myndighed, og opfordrer derfor Kommissionen til inden COP 17 i Sydafrika at forelægge Parlamentet og Rådet en meddelelse om, hvordan der kan indarbejdes et sådant system i en post-Kyoto-aftale;

Øget differentiering af produkter efter klimaindsvirkning

35. minder om, at klimabeskyttelse omfatter forskellige offentlige politikker - CO₂-mærkning, udbudsprocedurer baseret på strenge økologiske kriterier, standarder, subsidiering, afgifter, kvoter - der indebærer en differentiering mellem produkter efter deres produktionsprocesser og -metoder (PPM), og at det kan være nødvendigt at anvende sådanne politikker på såvel europæiske som importerede produkter;
36. er af den opfattelse, at EU som verdens største handelsblok er i stand til at fastsætte standarder, som anvendes i hele verden, og går derfor ind for udformning og mere udbredt anvendelse af certificerings- og mærkningsordninger, der tager hensyn til sociale og økologiske kriterier; henleder opmærksomheden på den vellykkede indsats, internationale ikke-statslige organisationer har gjort for at udvikle og fremme sådanne mærker og certifikater, og går udtrykkeligt ind for en øget anvendelse heraf;
37. minder endvidere om, at WTO's bestemmelser giver mulighed for at træffe handelsbegrænsende foranstaltninger, såfremt de er nødvendige, proportionale og ikke diskriminerer mod lande, hvor produktionsvilkårene er identiske; bemærker imidlertid, at det haster med at få afklaret dette spørgsmål, således at der kan anvendes sådanne foranstaltninger baseret på klimakriterier på produktionsprocesser og -metoder (PPM) for sådanne produkter;
38. anmoder Kommissionen at udfolde bestræbelser på at få genoptaget debatten i WTO vedrørende PPM og mulighederne for at differentiere mellem produkter i samme kategori alt efter deres CO₂-fodaftryk, energiforbrug eller teknologiske standarder; mener, at et sådant initiativ vil kunne accepteres af medlemmerne af WTO, hvis det ledsages af foranstaltninger til lettelse af teknologioverførsel;
39. håber imidlertid, at den manglende klarhed med hensyn til PPM inden for rammerne af WTO ikke vil få EU til at forholde sig passivt, idet det tværtimod bør drage fordel af det råderum, som dette giver; henstiller således til Kommissionen systematisk at inddrage spørgsmålet om bæredygtighedsmærkning og -kriterier i forbindelse med bilaterale og

multilaterale handelsforhandlinger og -aftaler for så vidt angår produkter med indvirkning på klimaet;

40. understreger, at der skal gøres en indsats for at sikre, at miljøskadelige virkninger af handel afspejles i priserne, og at "forureneren betaler"-princippet håndhæves; opfordrer til en synkronisering af mærknings- og informationsordninger vedrørende miljøstandarder;
41. hilser derfor Den Europæiske Unions indførelse af bæredygtighedskriterier for importerede og europæisk producerede agrobrændstoffer velkommen; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at udvide denne fremgangsmåde til biomasse og landbrugsprodukter; anmoder om, at der tages højde for indirekte ændringer i arealanvendelsen i forbindelse med agrobrændstoffer, og forventer, at Kommissionen forelægger et forslag inden udgangen af 2010 i overensstemmelse med sit tilsagn herom til Europa-Parlamentet;
42. anmoder om, at der udvikles reelle, bindende bæredygtighedskriterier og -standarder for produktion af biobrændsel og biomasse under hensyntagen til den udledning af klimaændrende gasser og små partikler, som følger af indirekte ændringer i arealanvendelsen og hele produktionskredsløbet; understreger, at sikringen af fødevarerforsyningen har forrang frem for produktionen af biobrændsel, og at det haster med at få sikret en mere bæredygtig politik og praksis vedrørende arealanvendelse gennem en mere holistisk tilgang;
43. finder det afgørende, at der fastlægges strenge bæredygtighedsstandarder for den internationale handel med biobrændsel i betragtning af dette brændsels både positive og negative miljømæssige og sociale virkninger;
44. ser med tilfredshed på indgåelsen af den europæiske aftale om ulovligt fældet træ, og ser frem til fremskridt med de frivillige partnerskabsaftaler;

Handelsliberalisering må ikke ske på bekostning af ambitiøse klimapolitikker

45. finder det betænkeligt, at Kommissionen arbejder for en liberalisering af handelen med træ, herunder især en afskaffelse af eksportrestriktionerne, i handelsaftalerne på trods af den øgede risiko for afskovning og den negative indvirkning heraf på klimaet, biodiversiteten, udviklingen og de lokale befolkninger;
46. understreger især behovet for overensstemmelse mellem på den ene side klima- og biodiversitetsmålene og på den anden side handelsbetingelserne med henblik på at sikre, at f.eks. foranstaltninger til imødegåelse af afskovning er virkningsfulde;
47. er af den opfattelse, at nye internationale klimabeskyttelsesaftaler skal indeholde faste garantier om begrænsning af den negative miljøpåvirkning fra den internationale handel med træ og om bekæmpelse af afskovningen, hvis omfang giver anledning til bekymring;
48. understreger, at liberaliseringen af landbrugsprodukter har fået en lang række udviklingslande til at indføre landbrugsmetoder baseret på monokultur og eksport, selv om disse metoder er meget sårbare over for klimaændringer og kan føre til massiv afskovning; er foruroliget over den indvirkning, som visse former for europæisk

landbrugsstøtte har på landenes evne til at opnå fødevarerikkerhed, især i lyset af klimaændringerne; opfordrer Kommissionen til ikke at indgå handelsaftaler, som vil kunne øge afskovningen, og til at sikre, at handelsaftalerne og den offentlige støtte til landbruget i EU ikke gør det vanskeligere at udforme landbrugspolitikker, der integrerer bekæmpelsen af klimaændringer i målsætningen om opnåelse af fødevarerikkerhed;

49. bemærker med bekymring, at den økonomiske globalisering ofte har ført til en landbrugsmodel baseret på ensidig dyrkning af eksportafgrøder, hvilket fremmer en ikke-bæredygtig landbrugspraksis i mange udviklingslande; mener, at handelsordningerne i fyldestgørende omfang skal afspejle de små landbrugeres og landdistrikternes behov, navnlig i udviklingslandene, og indeholde incitamentter til indførelse af økologisk landbrug, som er mindre CO₂-intensivt og dermed bidrager til at modvirke klimaændringerne; opfordrer til, at der fastlægges kvalitetsstandarder for handel på nationalt og internationalt plan, og at regeringerne får beføjelse til at kæde markedsadgang sammen med disse standarder, f.eks. ved at indrømme præferenceadgang til produkter, som opfylder bestemte bæredygtighedsstandarder;
50. modsætter sig bestemmelser i handels- og investeringsaftaler, der giver investorerne mulighed for at skride ind mod et land, som skærper sin klimapolitik; er af den opfattelse, at bestemmelserne om bilæggelse af tvister mellem en investor og et land kun bør tages i brug, hvis specifikke retsregler giver landet mulighed for at iværksætte miljøbeskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med de globale målsætninger på området;
51. henstiller til Kommissionen ikke systematisk at modsætte sig anvendelse af klausuler om lokalt indhold i dens partners klimapolitikker, som det var tilfældet med "Ontario Green Energy Act"; påpeger, at sådanne klausuler netop får offentligheden og virksomhederne til at acceptere disse politikker; mener desuden, at så længe klimaomkostningerne ikke er internaliseret i de internationale transportpriser, vil sådanne klausuler ligesom transportmærkning være værktøjer, som måske ikke er perfekte, men som er nyttige med henblik på at fremme forbruget af lokalt producerede produkter;

Fuldstændig integrering af transport i problematikken om handel og klima

52. beklager, at det nuværende handelssystem fører til en global arbejds- og produktionsdeling, som er baseret på en meget stor transportkomponent, der ikke bærer sine egne miljøomkostninger; ønsker, at de klimamæssige omkostninger ved international transport internaliseres i transportprisen, det være sig via beskatning eller afgiftsbelagte kvotehandelsordninger; udtrykker tilfredshed med, at luftfarten snart vil blive inddraget i EU ETS, og forventer, at Kommissionen tager et lignende initiativ for søtransporten inden 2011, der skal træde i kraft i 2013, hvis det viser sig umuligt at iværksætte en global mekanisme på dette tidspunkt; beklager, at det brændstof, der forbruges ved oversøisk godstransport, er fritaget for afgifter; slår til lyd for, at der lægges afgifter på dette brændstof og på de pågældende produkter, herunder navnlig på luftfragtsprodukter; forventer desuden, at Kommissionen tager initiativ til at anfægte den støtte, der gives til de mest forurenende former for transport i form af f.eks. afgiftsfritagelse for flybenzin;
53. bemærker, at CO₂-emissioner forårsaget af international handel kan nedbringes i væsentligt omfang, for eksempel ved at vælge transportform ud fra effektivitets- og

miljøkriterier; opfordrer til, at de herved skabte transport- og miljøomkostninger lægges på varernes pris (internalisering af eksterne omkostninger), især ved at indarbejde skibsfarten, der tegner sig for 90 % af transporten inden for international handel, i EU ETS;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at opnå en juridisk bindende aftale om reduktion af skibsfartens emissioner i IMO-regi;
55. finder det vigtigt, at de internationale forpligtelser til at nedbringe udledningen af drivhusgasser også kommer til at gælde for international luftfart og skibsfart;
56. understreger, at stigningen i CO₂-emissionerne hidrørende fra transport og international handel undergraver effektiviteten af EU's klimastrategi; er af den opfattelse, at dette er et vægtigt argument for at skifte fra en eksportdrevet udviklingsstrategi til en hjemmebaseret udvikling, der bygger på diversificeret og lokal produktion og forbrug i udviklingslandene; erindrer om, at en sådan strategi vil have positive virkninger på beskæftigelsen både i EU og i udviklingslandene;
57. beklager, at en betydelig del af den internationale handel består af ensartede produkter, som lige så let kunne produceres lokalt, og at de hermed forbundne transportomkostninger ikke inkluderer miljøomkostningerne;
58. anfører, at så længe klimaomkostningerne ikke er indregnet i transportpriserne, bør man i højere grad satse på at fremme den bæredygtige lokale produktion, især via bedre informering af forbrugerne; opfordrer til, at der indføres et omkostningsberegningssystem og fælles mærkningsbestemmelser vedrørende drivhusgasemissioner fra forskellige produkter, især på transportstadiet;

Fremme af redskaber som sikrer overensstemmelse mellem handels- og klimapolitikker

59. kræver med henblik på at sikre sammenhængen mellem EU's handels- og klimapolitikker, at der gøres status over CO₂-balancen i forbindelse med hver enkelt handelspolitik, således at den pågældende politik eventuelt ændres for at forbedre denne balance, samt at der stilles krav om iværksættelse af udligningsforanstaltninger - i form af politisk, teknologisk og økonomisk samarbejde - hvis denne balance er negativ for klimaet;
60. opfordrer EU til at anvende de omfattende miljøbestemmelser i bilaterale og regionale handelsaftaler som et udviklingsredskab og dermed understrege behovet for korrekt gennemførelse af miljøklausuler og samarbejdsmechanismer til fremme af teknologioverførsel, faglig bistand og kapacitetsopbygning;
61. opfordrer Kommissionen til systematisk at indføre miljøklausuler i handelsaftaler, der indgås med tredjelande, navnlig med henblik på nedbringelse af CO₂-emissionerne og på overførsel af lavemissionsteknologier;
62. hilser indførelsen af en klimaændringsdimension i bæredygtighedsvurderingerne af handelsaftaler velkommen; konstaterer imidlertid, at bæredygtighedsvurderingen i visse tilfælde, såsom ved Euro-Middelhavs-frihandelsaftalen, har vist, at aftalen ville få skadelig indvirkning på klimaet, uden at der blev taget højde herfor, inden aftalen blev

- indgået; mener, at handelsaftaler under ingen omstændigheder bør undergrave MEA'er;
63. kræver, at denne balance og disse udligningsforanstaltninger figurerer i et "klimakapitel", som skal være obligatorisk for alle handelsaftaler (aftaler om henholdsvis liberalisering, økonomisk partnerskab og en reform af den generelle præferenceordning GSP), samt at det pågældende kapitel gøres til genstand for offentlig høring og forelægges Parlamentet;
64. mener, at der skal indføres miljøkriterier i forbindelse med reformen af GSP;
65. ønsker, at dette "klimakapitel" gøres til genstand for et nært samarbejde mellem GD for Klima og GD for Handel, og - mere generelt - at GD for Klima systematisk inddrages i handelsforhandlingerne;
66. er af den opfattelse, at Kommissionen bør følge en harmoniseret ramme for forhandlingsstrategierne i forbindelse med handels- og miljøpolitikken, således at partnerne ikke får anledning til at nære bekymring for handelsbarrierer, samtidig med at det sikres, at de bindende mål for bekæmpelse af klimaændringer overholdes;
67. mener, at "klimadiplomatiet" bør anvendes på en mere intensiv og konsekvent måde inden for rammerne af EU's handelsforbindelser med stater, der ikke er bundet af multilaterale miljøbeskyttelsesaftaler;

Konsekvent fremfærd fra EU's side på handels- og klimaområdet over for udviklingslandene

68. erkender, at bestræbelserne på at skabe konsekvens i EU's handels- og klimapolitik af partnerlandene kan bruges eller opfattes som en indirekte måde at reducere vores import og øge vores eksport på;
69. understreger derfor, at det er vigtigt at forhandle med disse lande om enhver foranstaltning, som Unionen måtte have til hensigt at iværksætte, især grænsetilpasningsforanstaltninger, og at det er nødvendigt for Unionen at opfylde sine tilsagn om klimahjælp til udviklingslandene;
70. er i den forbindelse foruroliget over, at en del af den "hurtige startfinansiering", som de europæiske lande afgav løfte om på klimatopmødet i København, tages fra deres bevillinger til offentlig udviklingsstøtte og ydes i form af lån, hvilket er i modstrid med Parlamentets krav; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en rapport om denne finansiering, som kan gøre det muligt at fastslå, hvorvidt den faktiske situation afspejler de afgivne tilsagn og Parlamentets krav; opfordrer endvidere til en bedre koordinering af finansieringen hvad angår dens tematiske og geografiske anvendelse;
71. minder om industrilandenenes, herunder EU-landenes tilsagn om at gøre sig overvejelser om innovative former for finansiering til bekæmpelse af klimaændringer, herunder især beskættelse af finansielle transaktioner; henstiller til Kommissionen snarest at fremsætte forslag til Rådet og Parlamentet om indførelse af en sådan skat på EU-niveau; opfordrer Kommissionen til i handelsforhandlingerne om liberalisering af finansielle tjenesteydelser at inddrage mulighederne for en sådan mekanisme;

72. er overbevist om, at foranstaltningerne til bekæmpelse af klimaændringer skal baseres på princippet om solidaritet mellem industrialiserede lande og udviklingslandene og eventuelt på et tættere samarbejde mellem FN, WTO og de øvrige Bretton Woods-institutioner; opfordrer derfor til, at udviklingslandene, vækstlandene og de industrialiserede lande i fællesskab udarbejder en overordnet strategi for emissionshandel og beskatning af energi og drivhusgasemissioner, dels for at forhindre virksomhederne i at flytte væk (CO₂-lækage) og dels for at generere midler til at finansiere foranstaltninger til bekæmpelse og reduktion af klimaændringer og tilpasning til deres følger;
73. understreger, at øget teknologioverførsel til udviklingslande som et middel til at løse kulstoflækage-problemet vil være en vigtig del af en klimaordning for tiden efter 2012; beklager, at teknologioverførsel kun udgør en lille del af den officielle udviklingsbistand; opfordrer medlemsstaterne til at yde udviklingslande mere faglig og finansiel bistand for at sætte dem i stand til at håndtere konsekvenserne af klimaændringer, overholde klimarelaterede standarder og inkludere de nyeste udviklingskonsekvensanalyser for standarder, mærkning og certificering;
74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter, til eksekutivsekretæren for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og til den 16. partskonference (COP16).

Or. xm